

[Patursson.]

Sprogs Ret, blev præciseret, ikke af mig, men af en fremstaaende Lagtingsmand, at naar vi kunde Dansk og Færøsk, havde vi Adgang til hele Nordens Litteratur, thi saa kan vi følge med baade i Islandsk, Ny-Norsk, Norsk, Svensk og Dansk; vi har hele Norden for os. Det betyder meget. Det kunde derfor aldrig falde nogen ind at sige, at vi ikke vil lære Dansk. Men vi kræver Ret for det færøske Sprog. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, Tiden er ikke dertil.

Det er i og for sig ikke saa behageligt, kan enhver nok forstaa, at staa som Opposition til hele det høje Ting, saaledes som jeg har gjort i denne Sag og i andre Sager; det er meget behageligere at kunne følge de andre. Men jeg kunde ikke staa i den Stilling, jeg staar i, jeg kunde ikke med Rette repræsentere det Samfund paa Færøerne, som har sendt mig herved, hvis jeg ikke frembar min og deres Mening, og jeg taler ud fra Folkemeningen der, ogsaa i Sprogspørgsmaalet, det er jeg aldeles overbevist om; det gaar nu i rivende Hast den Vej.

Den foreliggende landbrugsmæssige Sag er kommet i Søfarts- og Fiskeriministeriet, men har ikke noget med Fiskeri at gøre. Hvalfangst regner jeg til Fiskeri, men der er ikke Tale om, hvorledes man skal drive Hvalfangst, men om et jordretligt Spørgsmaal. Det er Ekspropriation, der skal foretages, en Rettighed, en Herlighed til Jorden skal bortfalde, og saa skal der gives Erstatning. Det er det, Lovforslaget gaar ud paa, og herom er det, jeg siger, at man har forskertset den Erstatning, som Lagtinget har ønsket skulde gives til Kongsgodset. Vi maa huske paa, at det ikke er nok at sige, at vedkommende Besidder af Kongsgods skal have 4 pCt. Afkortning i Fæsteafgiften, saa længe han og hans Hustru lever; thi det drejer sig ikke om Fæste paa Livstid, men om Arvefæste. Derfor kan man ikke nøjes med at give Erstatning for Besidderens og Hustruens Livstid. Det er det, Lagtinget har været opmærksom paa og fastholdt i 1921 — for Resten ogsaa i andre Tilfælde —, og den foreslaede Ordning stemmer ikke med den Opfattelse, som Lagtinget og hele den færøske Befolkning har med Hensyn til Kongsgodsets Besiddere.

Man taler saa meget om, at det er Statsgods. Hvad er Statsgods? Jeg spurgte forleden Dag derom og viste hen til, hvor-

naar det er blevet Statsgods og paa hvilken Maade. Men det ærede 4de Landstingsvalgte Medlem svarede, at vi kunde ikke komme ind paa det Spørgsmaal; det vilde tage alt for lang Tid. Det er meget muligt. Jeg har imidlertid her i Tinget i 1929 præciseret, hvad Retstilstanden er med Hensyn til det færøske Kongsgods, og jeg er ikke blevet modsagt. I Henhold dertil er det Fæstegods, Arvefæstegods; Fæsteren har ikke Ret til at sælge og pantsætte, og det har Staten heller ikke. Staten ejer faktisk af den færøske Jord kun imellem 2 og 3 ha, som den i sin Tid har købt for noget over 90 Daler — for Resten har den nu solgt en hel Del af det for Tusinder af Kroner. Det er den eneste bevislige Ejendom, som Staten har.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 43 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Landstingets næste Møde afholdes Onsdag den 10. April Kl. 13³⁰ med følgende Dagsorden:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Bestemmelser om Forandringer i Grundloven.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring af Motorafgiftsloven.

3) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

4) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Retslægeraadet.

5) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov for Færøerne om Rettens Pleje.

6) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov for Færøerne om Ændringer i Lov Nr. 124 af 28. Marts 1923 om Færøernes Lagting.